

Γράφει ο Ανδρέας Π. Κολαΐτης (Διεθνολόγος / Τεχνολόγος Εφαρμογών Τουρισμού)

«Αν βουλευθώ να σ' αρνηθώ»

Ο πιο πάνω τίτλος αποτελεί τραγούδι του 1969 με ερμηνευτή τον Μιχάλη Βιολάρη σε μουσική και στίχους του Μίμη Πλέσσα. Υπήρξε επένδυση της ταινίας: «Το νησί της Αφροδίτης» με βασική πρωταγωνίστρια την Κατίνα Παξινού (1900 – 1973) με θέμα την Κύπρο υπό βρετανικό ζυγό. Ήταν βασισμένη στο θεατρικό έργο του Έλληνα ποιητή και θεατρικού συγγραφέα Αλέξη Πάρνη (1924 – 2023).

Τα γράφω όλα τούτα μιας και το φετινό καλοκαίρι συμπληρώνονται πενήντα χρόνια (1974 – 2024) από την τουρκική εισβολή («Αττίλας» I & II) στην Κύπρο και την παράνομη έκτοτε στρατιωτική κατοχή πέραν του 36 % του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Υπάρχουν τόσα πράγματα που συνδέουν, από αρχαιοτάτων χρόνων, την Ελλάδα και την Κύπρο. Η σύνδεση αυτή γίνεται στενότερη στο πρόσωπο του από Κέρκυρα ορμώμενου 1^{ου} Κυβερνήτη της Ελλάδας (1828 - 1831) Ιωάννη Καποδίστρια (1776 - 1831), ο οποίος είναι κυπριακής καταγωγής από την πλευρά της μητέρας του Αδαμαντίνας Γονέμη.

Ως Κεφαλληνίος δεν δύναμαι να μην έχω ευαισθησία όσον αφορά τα της μεγαλονήσου Κύπρου, μιας και μεταξύ άλλων δεινών βίωσε την πολύχρονη εμπειρία της αγγλοκρατίας (1878 – 1960) όπως τα Επτάνησα (1815 – 1864).

Λόγοι ιστορικής δικαιοσύνης επιβάλλουν (και) την αυστηρή αυτοκριτική της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας στην Ελλάδα για την «μυωπική» διαχρονικά στάση που επέδειξαν στο υπ' αριθμό ένα εθνικό ζήτημα του Κυπριακού.

Λόγου χάρη, δεν δύναμαι να λησμονήσω ό,τι ο Γεώργιος Παπανδρέου (1888 – 1968) ως Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας το 1950 είχε διατυπώσει: *«Η Ελλάς αναπνέει σήμερα με δύο πνεύμονας, τον μεν αγγλικόν, τον δε αμερικάνικον. Δεν μπορεί, λόγω του Κυπριακού, να διακινδυνεύσει από ασφυξίαν».*

Αφορμή υπήρξε η ανακίνηση από την Εκκλησία της Κύπρου του αιτήματος των Ελληνοκύπριων για ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, μέσω της διαδικασίας συλλογής υπογραφών (ενωτικό δημοψήφισμα).

Δεν μπορώ να μην ανασύρω την γνωστή μεταπολιτευτική ρήση του Κωνσταντίνου Καραμανλή: «η Κύπρος κείται μακράν» που επέτρεψε ουσιαστικά την τέλεση του «Αττίλα ΙΙ» στις 14 Αυγούστου 1974.

Είχε προηγηθεί το «βλακώδες» πραξικόπημα στην Κύπρο στις 15 Ιουλίου 1974 και τα όσα καταστροφικά τέλεσε από την Αθήνα ο αλλόφρων «αόρατος» δικτάτορας Ταξίαρχος (ΠΖ) Δημήτριος Ιωαννίδης (1923 – 2010) με την κυβέρνηση «οπερέτα» του διορισμένου Πρωθυπουργού Αδαμάντιου Ανδρουτσόπουλου (1919 – 2000) που οδήγησαν στον «Αττίλα Ι» στις 20 Ιουλίου 1974.

Έτσι ετούτη την περίοδο σε όλη την Ελλάδα Σύλλογοι, Φορείς, Μητροπόλεις κ.α διοργανώνουν εκδηλώσεις και συζητήσεις για τη «μαύρη» αυτή επέτειο. **Όλος ο Ελληνισμός επιχειρεί να δώσει το παρών** πλην όμως κάτι η θερινή ραστώνη, κάτι η τουριστική περίοδος, κάτι η υπογραφείσα μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας στις 7 Δεκεμβρίου 2023 «Διακήρυξη των Αθηνών Περί Σχέσεων Φιλίας και Καλής Γειτονίας» προφανώς φανερώνει τις απώτερες επιδιώξεις περί... «ήρεμων νερών» στο Αιγαίο, καλού κλίματος, ελληνοτουρκικής φιλίας και άλλους τινούς ευσεβείς πόθους που απλά ρίχνουν νερό στον μύλο της Άγκυρας, που πενήντα χρόνια μετά επιμένει μεταξύ άλλων να χαρακτηρίζει την εισβολή στην Κύπρο «ειρηνευτική επιχείρηση»!

“O tempora o mores” Μτφ. « Ω καιροί, ω ήθη».

Πηγές:

<https://www.youtube.com/watch?v=t22solYi9qW>

<https://youtu.be/C9XOA4fr6ic?si=RGUZLSg22nHlInyqP>

<https://www.iwm.org.uk/history/what-caused-the-division-of-the-island-of-cyprus>

